

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ  
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΒΟΡΕΑ\*

Τετιμημένε συνάδελφε,

Κατὰ τὴν σεμνὴν ταύτην ἑορτὴν, τὴν ὁποίαν διωργάνωσαν συνάδελφοι καὶ μαθη-  
ταί σου, χαίρω ὅτι, ἐπιτελῶν ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, προσέρχομαι ἵνα  
ἐγκαρδίως σε συγκαρῶ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαρακονταετίας τόσοσιν περιφανοῦς καὶ  
καρποφόρου ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς δράσεως.

Καὶ τὴν μὲν καθόλου ἐπιστημονικὴν σου δραῖσιν θὰ ἐξάρουν συγγενέστεροι πρὸς  
τὴν εἰδικότητά σου ἐπιστήμονες· εἰς ἐμὲ ὅμως ἄς ἐπιτραπῇ νὰ ἐξάρω εἰδικῶς τὴν  
δραῖσίν σου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας διατελεῖς ἐπίλεκτον μέλος ἀπὸ  
τῆς ἰδρύσεώς της, ἐν ἔτει 1926. Αἱ σοφαὶ ἐν αὐτῇ ἐπιστημονικαὶ ἀνακρινάσεις σου,  
ἀναφερόμεναι εἰς θέματα τῆς ὁμηρικῆς ψυχολογίας, τῆς ψυχῆς, τῆς εὐφυΐας, τῆς  
μνήμης καὶ τῆς φαντασίας, προσέφεραν πάντοτε νέον τι στοιχεῖον· οἱ δὲ πανηγυρικοὶ  
σου λόγοι, κατὰ τὰς ἐπισήμονας συνεδρίας καὶ περιστάσεις, πρόκεινται ὑποδείγματα καλ-  
λιεπείας καὶ εὐφραδείας. Αἱ γινώμαι σου εἰς τὰς συνεδρίας τῆς τάξεως, τῆς συγκλήτου  
καὶ τῆς δλομελείας, ἀκούονται πάντοτε μετ' ἀμερίστου προσοχῆς, ἡ δὲ προεδρία σου,  
κατὰ τὸ ἔτος 1935, ἦτο ὑποδειγματικὴ διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν  
δεξιότητα, μεθ' ἧς διηύθυνες τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος.

Διὰ πάντα ταῦτα συγκαίρων σε ἐγκαρδίως, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας καὶ  
πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συναδέλφων σου, εὐχομαί σοι μακροζωΐαν, ὑγείαν καὶ  
εὐτυχίαν, ἵνα δυνηθῆς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν νὰ συνεχίσῃς μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθέου  
ζήλου τὸ ἐπιστημονικόν σου ἔργον, διὰ τοῦ ὁποίου τόσοσιν συντελέσας εἰς ἀνάπτυξιν  
ἰδία τῶν παρ' ἡμῖν φιλοσοφικῶν σπουδῶν.

Ἐὰς ἐπιτραπῇ μοι προσέτι ὑπὸ τὴν θεολογικὴν μου ιδιότητα νὰ μνησθῶ εὐφρή-  
μως καὶ τῆς θεολογικῆς, ἐπίσης ἀξιολογωτάτης, δράσεώς σου, κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1899

\* Ὁ ἑορτασμός τῆς 40ετηρίδος ἐγένετο τῇ 19ῃ Μαρτίου 1939.

μέχρι τοῦ 1912 χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διετέλεις ὑφηγητὴς τῆς θεολογικῆς σχολῆς, εἰς τὸ μάθημα τῆς ἐρμηνείας τῆς Π. Διαθήκης καὶ τῆς ἐβραϊκῆς γλώσσης. Κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο συνέγραψας περισπουδάστους πραγματείας, ἀναφερομένας εἰς τὸν κλάδον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς τὸ ὑπόμνημα εἰς τὸν κγ' ψαλμὸν (1899), περὶ τῆς ἐβραϊκῆς ποιήσεως (1900), περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ (1900) κ. ἄ. Καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν σου ταύτην δρασίαν καὶ διὰ τὴν ὑπὸ σοῦ μύησιν τῶν τροφίμων τῆς σχολῆς μας εἰς τὰ φιλοσοφικὰ μαθήματα, προσκομίζω σοι καὶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τὰς διαπύρους εὐχὰς τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἣν ἐτίμησας ὡς ὑφηγητὴς. Δέξαι καὶ τὰ προσωπικά μου ἐγκάρδια συγχαρητήρια, ἀγαπητὲ καὶ τετιμημένε συνάδελφε!

Καὶ τώρα δικαιοῦσαι καὶ σύ, ὅπως ὁ Ὅρατιος, στίχους τοῦ ὁποίου ἀριστοτεχνικῶς μετέφρασας, νὰ παρακαλέσης τὴν μοῦσαν νὰ δρέψῃ δάφνην ἀπολλωνίαν ἐκ τῶν Δελφῶν καὶ πρόθυμος νὰ στέψῃ τὸ μέτωπόν σου «εἶναι τὸ καύχημα ἄξιον».

